

Евангелието на Царството

Никола Димитров

Евангелието на Царството

Матей 4:23 Тогава Исус ходеше по цяла Галилея, и поучаваше в синагогите им, и проповядваше евангелието на Царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между хората.

Изглежда, че има връзка между успеха ни да изцеляваме и това да проповядваме правилното евангелие. Много често ние проповядваме **евангелието на спасението**, тоест, свеждаме евангелието до добрите новини, че Исус е взел греховете ни и ние трябва да се спасим, ако Го приемем и един ден ще отидем на Небето. Но, ефективността ни на Земята идва от съвсем друго евангелие - **евангелието на Царството**.

Някакси трябва да пренасочим вярата си от това, че Исус е Спасител, към това, че Той е преди всичко Господ и Цар и като такъв е и Спасител. Неговата главна мисия беше като Цар да дойде и да завладее, със Своето помазание, сила и слава, царствата в този свят, включително демоничното царство. Нашето спасение – новорождение - е само

вратата към Царството, нищо повече. То е документът, с който влизаме в Царството, визата, задграничният паспорт. Ние правим спасението крайна цел, а то е самото начало.

Матей 9:35 Тогава Исус обикаляше всичките градове и села и поучаваше в синагогите им и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ.

Този пасаж е отново в Матей, тоест, не става дума за едно и също събитие, а за нещо, което Исус вършеше навсякъде, където отидеше, не само в Галилея, но във всички градове и села.

Лука 4:42-43 И като се съмна, Той излезе и отиде в уединено място; а народът Го търсеше, дохождаше при Него, и искаше да Го задържи, за да си не отива от тях. Но той им рече: И на другите градове трябва да благовестя Божието царство, понеже за това съм изпратен.

Мисията на Царството

Народът искаше Исус да бъде с тях, да ги изцелява, спасява и освобождава, но Той каза,

че призивът Му беше да благовестява (да изказва добрите новини) на Божието царство. По-късно Той изпрати и нас със същата мисия.

- Тази мисия е, да прокламираме, че има Цар на царете в този свят, който **не е Мамон** (измамливостта на богатствата, светските грижи и желанието за всякакви други неща)

- Тази мисия е, да прокламираме, че има Цар на царете в този свят, който **не е Фараон** (робството над ума, духа и тялото)

- Тази мисия е, да прокламираме, че има Цар на царете в този свят, който **не е Езавел** (извратеността, прелюбодейството и блудството със света, разврата и покварата)

- Тази мисия е, да прокламираме, че има Цар на царете в този свят, който **не е Ахав** (безразличието, непоемането на отговорност, липсата на характер и гръбнак)

- Тази мисия е, да прокламираме, че има Цар на царете в този свят, който **не е делата на плътта** (блудство, нечистота,

сладострастие, идолопоклонство,
чародейство, вражди, разпри, ревнувания,
ярости, партизанства, раздори,
разцепления, зависти, пиянства,
пирувания и тям подобни; за които ви
предупреждавам, както ви и предупредих,
че които вършат такива работи, няма да
наследят Божието царство. - Галатяни
5:19-21)

Има друг Цар - Исус, Който победи всички тези
неща, заедно с корена им - греха и най-вече
идолопоклонството, което ги произвежда. Това
е евангелието. Когато човек победи всичко
това, мислите ли, че няма спасението да
работи в негова полза? Мислите ли, че няма
изцелението да работи в негова полза?
Мислите ли, че благоуспяването няма да
работи в негова полза? Абсолютно ще работи,
понеже Исус каза: Търсете **първо** Божието
Царство (Евангелието на Царството) и всичко
останало ще ви се прибави (няма да има
нужда дори да го мъчите).

Евангелието на Царството през I век:

*Йоан Кръстител проповядваше:
„Покайте се, понеже Божието Царство
наближи.“*

Исус проповядваше: „Покайте се, понеже Божието Царство наближи.“

Учениците проповядваха: „Покайте се, понеже Божието Царство наближи.“

Деяния 8:12 „Но когато повярваха на Филипа, който **благовестнуваше за Божието царство** и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени.“

Деяния 19:8 „И той влезе в синагогата гдето говореше дързостно; и в разстояние на три месеца разискваше с людетe и ги увещаваше за неща **отнасящи се до Божието царство.**“

Деяния 28:23 „И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там гдето живееше; и **от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство** и ги уверяваше за Исус и от Моисеевия закон и от пророците.“

Евангелието на царството е наречено и с няколко други имена, но това са проявления на царството:

Марк 1:1 *Началото на **евангелието на Исус Христос** Божий Син;*

Деяния 20:24 *Но не се скъпя за живота си, като че ми се свида за него, в сравнение с това, да изкарам, пътя си и служението, което приех от Господа Исуса, да проповядвам **евангелието на Божията благодат**.*

Ние идваме пред престола на благодатта, за да получим благодат и милост, които да ни помагат своевременно - във време на нужда.

Римляни 1:1 *Павел, слуга Исус Христов, призван за апостол, отделен да проповядва **евангелието от/на Бога**,*

Второ Коринтяни 4:4 *за тия, невярващите, чиито ум богът на тоя свят е заслепил, за да ги не озари светлината от **славното евангелие на Христос** (евангелието на Христовата слава), Който е образ на Бога.*

Ефесяни 6:15 *и с нозете си обути с готовност чрез **евангелието на мира**.*

Божие царство не е ядене и пиене, а правда, мир и радост - това са проявления на

царството. Дори спасението, както казахме, е проявление на царството, а не крайна самоцел. Затова в Ефесяни 1:13 се казва: „**В Когото и вие, като чухте *словото на истината (евангелието на Царството)*, сиреч, *евангелието на нашето спасение*, - в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух**“ - тоест, евангелието на царството носи спасение, носи радост, носи мир, носи правда, носи слава, носи милост, носи благодат, носи разбиране на Исус и носи откровение за Бога.

Затова, след спасението ни, ние трябва да задълбаем в разбирането за Царството, в което току-що сме навлезли чрез новородението си. Това е като да подготвим документите си за чужда страна, да успеем да влезем в нея и повече никога да не изучаваме законите, правилата, културата, нравите, обичаите, мисленето, работната етика и каквото и да е на тази страна - нали сме вътре в нея, това е важното. Не! Това не е най-важното - просто да сме вътре в нея. Най-важното е да сме ефективни докато сме в нея. Това, в нашият случай, означава да познаваме Бога и Неговото царство, като търсим първо Него и Неговата праведност.

Бог да ви благослови!